

Нѣмаше вече сили. Неговия дѣхъ я горѣше, неговата прегръдка я смазваше, цѣлувкитѣ му събуждаха дълбоки инстинкти. Тя чувствуваше, че загива. Нейната млада неудовлетворена плътъ ѝ измѣняше. Тя вече не се противѣше. Притвори очи разтреперена отъ ужасъ и наслада. Тя забрави кой е той. Не го виждаше. Чувствуваше надъ себе си само халата, за която толкова жадуваше. Той притискаше месата ѝ, пиеше устнитѣ ѝ. Побѣснѣ, хвана развълнувано дрехата ѝ и я разкопча.

Тя отвори очи и видѣ лицето му и това лице, червено, потно, тлъсто и разкривено отъ похотливостъ, възвърна отново съзнанието ѝ. Като проблѣсъкъ отъ другъ свѣтъ премина въ главата ѝ мисль за мжжа ѝ, за нейния домъ. Спомни си какъ дойде Здравевъ въ кжщата и кой бѣше той. Сега виждаше най-добре кой е. Алчната уста, която поглъщаше всичко, която искаше да глътне и нищоожното останало за нейния мжжъ.

Измъкна ржцетѣ си и стрѣвно ги заби въ проклетото лице, после съ всички сили блѣсна мжжа и скочи. Изнемошѣла тя се залюлѣ нѣколко крачки, погледна къмъ вратата, изписка и падна въ безсъзнание на пода.

Вратата на стаята бѣше широко отворена, на прага, бледъ, съ страшно неподвижни очи стоеше Ася. Той остана нѣколко мига така, после пристѣпи до писалището, отвори едно чекмедже. Нито една чертичка отъ лицето му не помръдваше, нито една дума не отронваха устнитѣ му. Дигна ржка и на-